

Izhaja:

10, 20. in 30. dan vsakega meseca; ako je ta dan nedelja ali praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto s prilogo »Domači Prijatelj« 2 goldinarja. — Priloga izhaja 10. in 30. dan v mesecu.

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvu „Mira“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Leto XVII.

V Celovcu, 10. marca 1898.

Štev. 7.

Gautsch-evo ministerstvo — odstopilo.

Povsem nepričakovano prinesli so v nedeljo dné 6. t. m. časniki novico, da je odstopil ministerski predsednik baron Gautsch z vsemi drugimi ministri, in da je svitli cesar naročil nekdanjemu cesarskemu namestniku v Pragi, grofu Thun-u, naj sestavi novo ministerstvo.

Nagla preuredba v ministerstvu je slika naših zamotanih političnih razmer. Gautsch, ki je drugim tako spretno znal izpodbijati stolec, je bil sam mnogo preneokreten, da bi zamogel narediti konec mnogim homatijam in vladni voz spraviti v pravi tir. — Bode-li to mogoče njegovemu nasledniku, in ali bode ta mogel zopet napraviti red? Kdo bi mogel že danes na to odgovorjati! A vse kaže, da živimo v jako resnih časih in vsak dan nam more prinesiti veliko presenečenje!

Koroški deželni zbor.

31. seja dné 32. febr. Posl. Ehrenwerth je predlagal, naj se preiskuje, ali bi ne kazalo na nameranih železnicaх Treibach-Mala Glodnica in Sinčaves-Žel. Kaplja upeljati električni promet. Plavec je zoper to. — Za dovršitev deželne statistike se dovoli 300 gld. — Poročilo o nameranih železnici na Dobrač se vzame z odobravanjem na znanje. — Za nameravano gozdarsko šolo se dovoli 500 gld.

32. seja dné 24. febr. Obširen razgovor je bil o predlogih gledé agrarne reforme. V razgovor so posegli Hönlinger, Kotz, knezoškof, dr. Artur Lemiš, Černik, Jan. Huber, Grafenauer. — Za popravo ceste v Črešnjah se dovoli 180 gld. podpore. — Za podporo Raiffeisenovim posojilnicam (ki so pri deželni zvezi) se dovoli 200 gld. Posredovala bode pri tem tudi hipotečna banka s tem, da bo sprejemala denar, če ga ima kaka posojilnica preveč, druge pa zalagala s potrebno svoto. — Sklene se, v Celovcu sezidati otroško bolnišnico (z denarjem pokojnega prof. Krasniga).

Usmiljenih sester tudi v ta oddelek bolnišnice ne bodo vpeljali. (!)

33. seja dné 25. febr. Sklene se, da se občinski volilni red ne prenaredi, ker se je večina občin izrekla zoper prenaredbo. Zoper prenaredbo je govoril poročevalec Oraš (!), za pa Ghon in Prettner. — Posl. Grafenauer je utemeljeval svoj predlog, naj se poročila in predlogi deželnega odbora dopsiljejo že pred začetkom deželnozbornskega zasedanja poslancem, da se morejo pravočasno z njimi seznaniti. — Predlog posl. Černika, naj dežela prevzame vse stroške za revne bolnike po bolnišnicah, katere morajo sedaj plačevati občine, se odkloni. — Sledi poročilo

o deželnem proračunu za l. 1898.

Deželne potrebščine iznašajo vkup 1 milijon 372 tisoč 151 gld., in sicer: za deželni zastop 11.763 gld.; za deželno upravo 73.094 gld.; za javno varnost 39.530 gld.; deželna kultura 283.586 gld.; za šolske namene 630.687 gld.; za dobrodelno-zdravstvene namene 297.338 gld.; stroški za priprave 10.301 gld. itd.

Od imenovane svote je pokritih po lastnih dohodkih dežele samo 171.691 gld. Ostala svota (1.200.460 gld.) se mora pokriti z davki. — Deželni davki (doklade) se določijo sledeči: 20% doklada na užitinski davek od vina, mošta in mesa v znesku 41.323 gld.; čisti dohodek doklade na žgane pijače v znesku 151.122 gld.; pristojbine za lovske karte 8000 gld.; poznejši dohodki deželne doklade na dosednji dohodninski davek 31.260 gld.; donesek države po postavi od 25. okt. 1896. leta 41.193 gld.; 60% deželna doklada na vse direktne davke v znesku 874.234 gld. — Vsi omenjeni davki iznašajo vkup 1 milijon 147 tisoč 132 goldinarjev. Primanjkljaja je 53.328 gld. ter se ima pokriti iz blagajničnih preostankov.

Navedene številke kažejo, kakšno je naše deželno gospodarstvo. Stroški, zlasti za šole, strahovito naraščajo od leta do leta; ni čuda, da morajo rasti tudi davki. — Sklene se dalje ustanoviti deželni zavod za slepce v Celovcu. Potrdijo se pravila, sklene pogodba s celovškim mestom itd. Zavod naj se otvori začasno v praznih prostorih deželnega grada v Celovcu.

Nato je bil — v popoldanski seji — obširen razgovor o prenaredbi volilnega reda za

deželni zbor. Zaradi pomanjkanja prostora moramo o tej važni zadevi poročati še le pozneje.

Gledé uravnave Gline, s katero se bavi deželni zbor že nad 10 let, se naroči deželnemu odboru, naj jo zanesljivo dovrši do koncem tega leta.

34. seja dné 26. febr. Prošnja osrednjega društva za čebelorejo v Avstriji se odkloni. (Poročevalec Muri.) — Gledé vpeljave električnega prometa na nameranih železnicaх Treibach-Glodnica in Sinčaves-Žel. Kaplja se naroči dež. odboru, da poizveduje, ali se dá ta predlog izvesti. — Gospodarski odsek predlaga, naj se prenaredé nekatere določbe gozdnega zakona. V razgovor posežejo posl. Fr. Huber, knezoškof (zoper delo ob nedeljah), Hinterhuber, Kiršner, A. Lemiš, Jan. Huber, Grafenauer. — Davčni občini Merče in Strane v Melski dolini se združita v samostojno občino Merče. — Sprejmejo se predlogi o omejitvi krošnjarstva. — Občina Pfanhof ob Nemškem Št. Vidu se razdeli v občini Kraj in Meiselding. — Občini Sele se povrnejo obresti za posojilo k zidanju šole (2000 gld.). — Potrdi se osnova samostojne občine Tigrče. — Vlada se pozove, naj odpravi obratni promet z moko na Ogersko. — Deželnemu odboru se naroči, naj izposluje pri vladi, da odškoduje občine za dostavljanje sodnijskih odlokov. — Podpora za gluho-nemi zavod v Celovcu se poviša od 3000 na 4200 goldinarjev. — Reši se več manjših poročil.

35. seja dné 28. febr. Prva točka dnevnega reda je bila sklep

o adresi na cesarja.

Po predlogu dotičnega odseka se je brez razprave in jednoglasno potrdila sledeča adresa, katera se bode slovesno izročila cesarju.

„Cesarsko kraljevsko apostolsko Veličanstvo!

Premilostni cesar in kralj!

Prebivalci vojvodine Koroške so vsikdar, v miru in v vojski, zvesto stali na strani cesarja in države ter so se vsikdar iskreno udeleževali dogodkov, pomenljivih za cesarsko hišo in državo. — Ko se vrača 50letni dan, odkar je Vaše Veličanstvo nastopilo vladno, dana je na prav poseben način vsem Korošcem dobrodošla, vesela prilika, da se vnovič z vdanim in domoljubnim navdušenjem združujejo v kliču:

Podlistek.

Národna naborna pesem.

Sedaj je prišel tisti čas,
Sam svitli cesar kliče nas;
Juhe! juhe! le pojďmo le,
Saj ni za vbran'ti se. —
Živijo naš svitli cesar!

Pa kdo bo branil se v ta stan,
Kaj ima, ki se umakne v stran?
Stanu na svetu brez križa ni,
Križ pa vsaki tišči. —
Živijo naš svitli cesar!

Saj božja volja je, to vem,
Da tudi jaz k vojakom grem;
Juhe! juhe! saj ne bom sam,
Jih bo veliko tam. —
Živijo naš svitli cesar!

So brate, sestre pustili,
Od starišev se ločili;
So šli, k' so poklicani b'li,
Zakaj bi mi ne šli? —
Živijo naš svitli cesar!

Tako tolažim si srce,
Z očij obrišem solzice,
Juhe! juhe! saj pridem spet,
Grem koj na troje let. —
Živijo naš svitli cesar!

Tako prepevam vsikdar,
Bog Te obvari naš cesar!
Oh štir'najst let je dolgo b'lo,
Zdaj pa ni več takó. —
Živijo naš svitli cesar!

Al' v teh letih vojska bo,
Sem pa tudi mož za to,
Bog Te obvari ljubi dom,
Te srčno branil bom. —
Živijo naš svitli cesar!

Al' padem, da ne pridem zad,
Pa bodi, saj prelijem rad
Za dom ino cesarja kri,
Saj lepše smrti ni. —
Živijo naš svitli cesar!

Je Bog z menoj, ne bo me kraj,
Prijuckal bom vesel nazaj,
Boga zvesto zahvalil bom,
Ko pridem na svoj dom. —
Živijo naš svitli cesar!

Opomba. Predstojajočo pesem nam je poslal mil. g. tinjski prošt Lovro Serajnik, ki jo je bil še sam zapel pri komersu povodom vseslovenskega shoda dné 14. sept. l. l. Pesem so prepevali fantje, ko so hodili k naboru. Morda je še zdaj kje znana. Mislimo pa, da bo zanimala, ker se ravno zdaj vršijo vojaški nabori.

Uredništvo.

Predpustne za post.

(Nabral KJ.)

Nova pesem.

Zdaj v Celovcu
Blizu zmaja
List izhaja
Dvanajstkrat.

List slovenski
Z nemškim duhom
Gré za kruhom
Kakor tat.

„Sveto vero,
— Tako trdi
Listič grdi —
Bom častil.

In pustim vam
Dar jezika;
Le omika
Moj je cilj.“

„Kmetom treba
— Dalje javka —
Malo davka
Ter pomoč.

Prosta šola,
Zveza s Prusom
Konec Rusom
Ogre proč!“

Tako obeta
In se laže,
Naj dokaže
Nam korist

In resnico! —
Zató pravim:
To je, stavim:
„Kmetški List!“

Rožanska.

Pri mizi v gostilni J. v Borovljah sedi več gostov. Govorijo o tem in onem in nazadnje pridejo na železnico v Rožno dolino.

Selan reče: „Ali veš, zakaj ne dobimo železnice v Rožno dolino?“

Šmarječan: „Zakaj ne?“

Selan: „Zató, ker jo ima Pepček v žepu; saj je na zborovanju v Borovljah dné 2. svečana l. l. rekel, da jo ima že v žepu.“

Plajberžan se oglasi: „Ali ne vesta, da je bil žep luknjast in da jo je zgubil?“

Uganka.

Je mu lastnik lutran
In Hrvat urednik,
Je slovenski pisan
Dela „tajč“-politik.

Kaj je to?

Vprašanje.

Gorjanec: Zakaj pa „Kmetški List“ ne pové ime urednika?

Poljanec: No, ker ni še v redu!

Slovenci! vpišite se v Mohorjevo družbo!

Vsemogočni ohrani Vaše Veličanstvo v blagor vsega avstrijskega cesarstva do skrajnih mej človeškega življenja srečno, zdravo in deloljubno.

Napredek javnega pouka, skrbna gojitev znanosti in umetnosti je svitel znak uspešnega vladanja Vašega Veličanstva, kateremu, kakor Vašega Veličanstva požrtvovalnosti in zares očetovski skrbi se imajo zahvaliti vsi národi cesarstva za velike uspehe, ki varujejo mir na zunaj in pospešujejo ljudsko blagostanje in splošni promet.

Tudi Korošci spoznamo jedno glavnih nalog v tem, da v svoji deželi kolikor mogoče pospešujemo vsako prizadevanje Vašega Veličanstva, katero meri na gospodarski napredek. — Naj je miroljubni duh, ki napolnjuje oba národa Koroške, ugodno znamenje za bodočnost te kronovine.

Koroški deželni zbor kot postavni zastop koroškega prebivalstva z odkritosrčnimi željami za nekaljeno srečo Vašega Veličanstva ponavlja ob tej veseli priliki obljubo neomajane zvestobe in vdanosti koroške dežele in vdano ter domoljubno prosi: Vaše Veličanstvo blagovoli sprejeti le-ta voščila in obljube Korošcev.

Bog varuj! Bog ohrani! Bog blagoslovi Vaše Veličanstvo!

* * *

Od gospodarskega odseka predlagana lovska postava se je popolnoma zavrgla. — Dolga debata je bila o novem volilnem redu za deželni zbor. Slovenski poslanci so se odločno potegovali za ljudske pravice, pa nemški nacionalci so njih predloge kar po vrsti odklanjali. Najbrže pa sklenjena postava ne bo potrjena. — Sprejme se načrt postave, da se obdačijo dohodki uradnikov in pokojnine. — Deželnemu odboru se naroči, naj povpraša vlado, ali bi potrdila zakon, po katerem bi se obdačila piva, ki se iz drugih dežel uvažajo na Koroško.

36. seja dné 1. marca. Predlogi posl. Kiršnerja o preuredbi deželnega reda se odklonijo. — Deželnemu odboru se naroči, da poizveduje, kako bi se mogla vpeljati deželna zavarovalnica zoper požare. — Za popravilo škode, ki jih je napravila povodenj 1. 1896. pri žiljskih stavbah, bode plačala dežela 17.273 gld., država 28.072 gld. — Vlada se naprosi, naj odpravi vojaške vaje za 11. in 12. službeno leto.

Nato se zaključi seja in ob jednom drugo zasedanje osme volilne dobe. Deželni glavar se v priznanih besedah spominja delovanja deželnega zbora in sklone za „hoch“-klici cesarju. — Knez Rosenberg se zahvaljuje deželnemu glavarju, deželni predsednik pa poslanca za delovanje v blagor dežele.

Dopisi prijateljev.

Kronski darovi za velikovsko šolo. Župnik Janez Lubej v Slov. Šmihelu 4 krone, iz nabiralnice g. provizorja Mateja Razuna v Pliberku 20 kron 80 belic; Gottfried Štöckl 2 kroni; Ferdinand Krajger 4 krone; Pavel Krizman p. d. Kernbeis v Tinjah 2 kroni; župnik Matija Nessler v Galiciji na Koroškem 6 kron; Alojzij Bergman, veleposelnik v St. Lenartu pri sedmih študentih, nabral povodom poroke svoje sestre 4 krone; hranilnica in posojilnica v Glinjah 30 kron. Skupaj 72 kron 80 belic. Lepa hvala vsem darovalcem! Živeli nasledniki!

Iz Celovca. (Izjava.) Kakor smo poročali, morala so se zaradi izgredev nemških dijakov predavanja na nemških visokih šolah zaključiti. Pri onih izgrelih ni manjkalo napadov na slovanske dijake od strani nemških „buršov“. Zató začeli so rodoljubi premišljevat, kaj je treba ukreniti, da se varujejo slovanski dijaki mnogih nevarnostij, katere jim pretijo na onih šolah. Deželni zbor kranjski se je izrekel za ustanovitev slovenskega vseučilišča v Ljubljani. Slovenski poslanci goriški, isterski, tržaški in štajerski so v posebnih resolucijah označili svoje stališče v tem važnem vprašanju. Njim so se pridružili tudi koroški slovenski deželni poslanci s sledečo **izjavo**:

„Z ozirom na resolucijo slovenskih akademikov v Gradcu od dné 1. februarja 1898. l., se podpisani slovenski poslanci na Koroškem pridružujejo sklepom in izjavi slovenskih deželnih poslancev na Štajerskem in Primorskem ter izražajo željo, naj slovanski državni poslanci v prvi vrsti izposlušajo veljavnost izpitolv zagrebškega vseučilišča tudi za tostransko polovico, dokler nam niso zagotovljeni pogoji za ustanovitev slovenskega vseučilišča v Ljubljani.

V Celovcu, dné 28. svečana 1898.

G. Einspieler, F. Muri, Fr. Grafenauer.“

Iz Celovca. (Predavanje o misijonih.) Dnó 3. t. m. je predaval tú v veliki dvorani hotela „Kärntnerhof“ č. g. misijonar O. Acker o razmerah v Afriki in o delovanju katoliških misijonarjev. Č. g. misijonar, ki je sam preživel ondi 18 let ter razmere iz lastnihkušenj dobro pozna, pripovedoval je jako zanimive reči. Zamorci, pravi

on, so dobri ljudje, toda v verskem oziru v groznih zmotah. In te zmote vplivajo na njih življenje in razmere. Tako n. pr. nekteri verujejo, da se duša, kedar človek umrje, preseli iz človeškega telesa v kako žival. Zato častijo živali in se varujejo, katero umoriti, ker bi utegnili v njej stanovati duša ranjkega očeta, matere, brata ali kake druge drage osebe. Oni verujejo, da bi bil otrok, kateri prinese seboj na svet kako posebnost, n. pr. da mu je par prstov zaraslih, ali ima kako pičico na polti, ljudem v nesrečo. Zato je pri porodu ena sama stara žena poleg matere. Vsi drugi morajo daleč proč, da ne bi slišali otroka kričati. Starka novorojeno dete natanko preišče, in če zapazi na njem kaj posebnega, tako ga molče podá materi ter samo s prstom pokaže na to posebnost, in ona mu takoj zavije vrat: otrok ne sme živeti. Kedar umrje bolj imenitna oseba, se hitro misli, da temu ni kriva naravna bolezen, ampak copernika. Skušajo torej dobiti copernico ali copernika. Pokličejo moža, o katerem verujejo, da zna poiskati krivo osebo. Ta se dela, kakor bi se res trudil poiskati jo. Po daljšem času jo imenuje, navadno kako ženo, in gorjé njej, ako se jej ne posreči ubežati: umreti mora, četudi je popolnoma nedolžna. In kolike grozovitosti se delajo ž njimi, ako pridejo kupčevalcem sužnje v roke! Katoliški misijonarji požrtvovalno delujejo med njimi ter jim storijo veliko dobrega v vsakem oziru. Pri tem delu imajo prestati mnogo težav in nevarnostij. Vendar vkljub tem bi mogli doseči med Zamorci neizmerne vspehe, ko bi jih katoliki v Evropi bolj podpirali. — Potem je govorila g. grofinja Ledohowska ter priporočala podpirati misijonarje. Na posebno željo je č. g. O. Acker v soboto zvečer v hiši katoliških pomočnikov še enkrat predaval.

Iz Žihpolj. (O „Svinjeredu“.) Sreča mi je bila toliko mila, da sem že dvakrat priložnost imel brati kmetskega listjaka! — reči sem hotel „Kmetjski List“. Kako navdušeno (?) se poteguje za nas kmete v prvi številki! Naslikal je „prave“ prijatelje in rešitelje kmetskega ljudstva. Pa hitro jo je zasukal, ko stavi vprašanje: „Kmet, kdo ti bo pomagal? nikdo ti noče pomagati, sam si moraš pomagati!“ Dá; če ste zares taki rešitelji kmeta, zakaj tega niste že prej storili, saj imate povsod prvo besedo; ali se ne pravi to ljudem pesek v oči metati? — Druga številka prinaša dolg članek o nekem shodu v Rotenmanu, kjer se je pokazal neki baron Rokitsansky kot edini rešitelj kmeta. Potem poroča o 35. „kmetskem zboru“ dné 16. jan. v Sinčivasi ter pravi: „Dvorana ni je (!) imela za celo množico prihitetih obiskovalcev dovolj prostora, tako da je njihov obilno število zunaj zaostati moralo.“ (?) Predsednik zaveze — Kiršner — je omenil, „da zagleda (!) v obilnej udeležbi dokaz, da je ljudstvo napredno misleče“. Pripoveduje tudi od beljaškega Ghona, kako je Podjunčanom fige prodajal; razkladal je namreč o delovanju državnega zbora, kako so hruovali in se tepli. — Kaj ne, to je pač lepo, ko more poslanec take reči sam od sebe pripovedovati! Pové vzrok, zakaj so razgrajali: zavoljo jezikovnih naredb, in zavoljo pogodbe z Ogorsko (?). Ghon pristavi k temu: iz tega izprevidite, kaj nas je k temu napeljalo, in bodele mi oprostili, da sem se jaz kot star mož — tudi tepel. Jezikovna naredba je čisto poslovna reč, to mora vsak trezno misleči človek priznati. Saj je le uradnik za ljudstvo, ne ljudstvo za uradnika. In to za strašno krivico spoznajo liberalni „osrečevalci“ ljudstva. Kar se tiče pogodbe z Ogorsko, je tudi samo zavijanje; Ghon sam pravi, da se je pogodba že leta 1867. naredila, in da se vsakih 10 let prenareja. Od teh dob je že 30 let, zakaj je pa liberalci, ki so imeli vso moč, niso že prej predelali, če so v resnici taki „prijatelji“ ljudstva? Slovenci so vselej obsojali to krivico, zakaj se liberalci niso prijeli resnega dela? Oni so očitno pokazali, da jim ni mar za blagor ljudstva, ampak le za gospodstvo; imeli so prej večino, pa se niso tako potrudili, kakor zdaj, z razbijanjem in pretepanjem. In kake burke vganjajo na svojih shodih, vidi se iz opazke „Kmetjskega Lista“: „Iz vzroka ostrega tiskovnega zakona nam ni je (!) dopuščeno govor od besede do besede ponavljati.“ Iz teh besed spoznate, dragi bralci, kakšni so ti možaki. Slovenci! ne dajte se loviti na njih liberalne limanice, ne trpite liberalnih in lutrovskih časnikov, saj so vas na to ja tudi opomnili knezoškof v svojem postnem pastirskem listu, torej ubogajte jih!

Slovenski kmet.

Iz Radiš. (Po občinskih volitvah.) Po naključbi mi pride v roke liberalni list „Freie Stimmen“ št. 22. Ta list se hvali v nekem dopisu, kako da so Radiše naenkrat „fortschrittlich“ postale. Zraven se pa tudi laže, da so nemškutarji in liberalci občinske vajeti v roke dobili. Ali zelo se moti. V našem občinskem odboru je večina odbornikov naša, to je slovensko-národna. Naša občina je bila dosihdob slovenska, je še sedaj in skrbeti hočemo, da bode taka ostala. Ako bi pa bil med odborniki res kateri, ki bi jo z nemškutarji potegnili, ga bodele pa v treh letih spo-

znali! Upamo, da bode tudi novi g. župan spoznal, da ga je naša stranka izvolila in da se bode v občinskih kakor v národnih zadevah v blagor občanov potrudil. Čital sem tudi v omenjenem liberalnem listu, da sta prejšnja občinska svetovalca č. g. župnik in g. M. Breznikar propadla. Resnica je pa, da so g. župnik odbornikom prepovedali, da jih ne smejo svetovalcem voliti, ker imajo tako dovolj opravkov. Drugi pa zaradi starosti tudi v občinski odbor voljen ni bil. Ako se pa dopisun v „Fr. St.“ nad tem veseli, da g. župnik niso občinskimi svetovalcem voljeni, se sam v pravi luči pokaže. Tudi ni treba dolgo ugibati, kdo in zakaj pošilja take dopise v liberalne liste. Mi smo pa ponosni na svojega dušnega pastirja, kateri je tako vnet za dušni in národni blagor svojih. Dokler jih bodele poslušali, nas ne bode zmogla nobena sovražna sila. Bog nam jih živi in ohrani mnoga leta!

Iz Spodnjega Roža. (Kmetijski shod.) Zadnjo nedeljo meseca februarja je imela podružnica c. kr. kmetijske družbe shod v Svetnivasi, katerega se je udeležil častni občan Schütz. Govoril je o sadjereji, le škoda da ga nismo mogli zastopiti, ker je nemško govoril. Čudno se nam zdi, da nam ne pošljejo g. dr. Kramarja, kateri bi nam gotovo s poukom v slovenskem jeziku več koristil, kakor koristijo vsi govori v nemškem jeziku, katerih kmetje ne zastopimo. Ob koncu je govoril tudi načelnik podružnice za Spodnji Rož, penzionirani učitelj p. d. Šajnik v Medborovnici. Klical je kmetom, naj „vkup držijo“, naj berejo „Kmetjski List“, ne samo „Mir“. (Bržkone, naj se „svinjered“ na pamet naučijo.) Pa to so pravi prijatelji kmeta! Napravijo shod, kmete povabijo, tam se pa nemško govori, da slovenski kmetje od cega pouka ničesar ali malo kaj zastopijo. Neki kmet je obžaloval, da se je shoda udeležil, ker ničesar ni razumel razun tega, kar je nazadnje Šajnik govoril o „Kmetškem Listu“ in „Miru“ in o tem, da rajši le nemško govori, kakor pa slovensko. Volili so tudi dva zastopnika k glavnemu shodu in enega namestnika; pri volitvi se je pokazalo, da podružnica šteje v tem kraju le malo udov, na shodu so bili menda samo trije (!). Mi se temu ne čudimo; kjer imajo prvo besedo Krassnigg in sodrugi, v taki družbi noben Slovenec ne more dolgo ostati. Oni celo kmetijsko družbo v svoje politične namene porablajo s tem, da na shode pokličejo le nemške govornike in le v nemškem jeziku poučujejo, ter ob tej priliki agitirajo za svoje liberalne liste. Vprašam, ali je to namen kmetijskih podružnic? — Lansko jesen je bilo nagrajenje krav in junic v Kaplji pri Dravi. Kmetje so prignali precejšno število lepih krav. Ali kdor je slišal zaničljivo govorjenje neke liberalne gospe (!) o naši živini, ta je že tedaj sklenil, da se nagrade ne udeleži več. Dobro je le, da tista gospa pri c. kr. kmetijski družbi nima vpliva in je vendar veliko krav in junic bilo nagrajenih. Tudi zastopnik, katerega je poslala c. kr. kmetijska družba na nagrado, se je o naši živini prav pohvalno izrekel. Tudi tedaj je bil pouk v nemškem jeziku, torej ne vem, o čem se je govorilo. — Nekdaj je c. kr. kmetijska družba za Koroško slovela, ali zdaj od leta do leta bolj hira. Kako pa nasprotno napreduje c. kr. kmetijska družba za Kranjsko! Koliko podružnic se je ustanovilo v teku zadnjih let in koliko udov se k vsaki seji na novo oglasi! Tam pač za kmeta skrbijo!

Iz Šmihela nad Pliberkom. („Lisjaku“ pokazite duri!) Da se na svetu za slabo, škodljivo in ničvredno stvar navadno z veliko gorečnostjo in z večim prizadevanjem deluje, kakor za dobro, pravično, nas uči vsakdanja skušnja. Dobra, poštena reč le redkokedaj dobi svojega zagovornika in le malo jih je, ki njegovo besedo poslušajo, med tem ko hudo povsod dobi ognjene razširjevalce in take, ki jim radi ubogajo. Koliko prizadevanja n. pr. je treba, da se dobi nekaj naročnikov za „Mir“, ali za kak drug dober časopis; koliko besed in prigovarjanja, da kdo pristopi ali ostane zvest prekoristni družbi sv. Mohorja! Res, da je hudo dandanes pri nas kmetih za denar, ali res je tudi, da se za ničvredne, nepotrebne, celo grešne reči, veselice itd., včasih veliko potratijo in se nam denar ne smili; le preradi pa gledamo na vsak novčič, ko gré za dobro, pošteno stvar. Naši nasprotniki, razširjevalci hudobnih, pogubnih nauk, naj bi nam bili v vzgled. Kako so goreči in koliko tudi denarja darujejo v svoje namene, so pokazali posebno v zadnjem času. Komaj se je rodil v Celovcu od liberalno-bauernbundske matere otrok, imenovan „Kmetjski List“, hitro je dobilo popačeno dete tudi pri nas več „stricev“, ki delujejo za-nj in skrbijo, da bi morda prezgodaj ne umrlo. Nekaj takih za hudo skrbljivih stricev se je med seboj zvezalo z namenom, da bi novega „lisjaka“ pošiljali med kmete na rop. Iz Grabštanja je prišel tudi nek stari liberalni apostol in bauernbundarski prerok Seebacher novo evangelije oznanovat, in celo neke ženske, katerim bi bilo veliko bolj potrebno, da bi

ostale pri svojem poslu in držale jezik za zobmi, se kot prave skrbne „lisice“ prizadevajo, da bi po svojem skrbu za raznimi „flajštri“ za podaljšanje življenja spačenega „lisjaka“. Pa tega nam še manjka! Liberalci so tako s svojim gospodarstvom in s svojo znano, tolikokrat povdarjeno skrbjo za kmeta nas spravili res tako daleč, da smo postali reveži in da se od naših žuljev mastijo le prevzetni židje. Iz tega še ni zadosti. Sedaj nas hočejo še spraviti ob našo vero, ki je nam edina tolažba v hudem stanu. Prav peklenško je tako početje. Žalibog, da se res tudi najdejo taki ljudje, katerim je to še po volji; navadno pa taki le na pol visijo na svojih posestvih — in tudi njih srce je že sprieno. Svarili in poučili so nas o tem prav lepo naš g. župnik. Nek dopisun se v liberalnih časnikih sicer zaletava v nje, ali vsi dobri in poštenu ljudje so jim hvaležni in želeli bi bilo le, da bi vsak v razširjevanju dobrega tako si prizadeval, kakor se godi pri hudem, potem bi takim „lisjakom“ kmalu zabranili njih roparsko delo ter jim opipali njih rep.

Iz Ziljske Bistrice. (V slovo mil. gosp. L. Vavtižarju.) Nepozabljiv ostane nam dan ločitve našega prejšnjega preč. g. župnika L. Vavtižarja, o katerega delovanju hočemo na kratko poročati. Kakor vsak priden in zvest delavec najde kamor pride, veliko dela in popravka, tako je našel tudi naš č. g. župnik v njemu izročeni fari, katero je celih 21 let zvesto oskrboval, veliko imenitnega dela. Kot dušni pastir je on tako zvesto izpolnoval svoje dolžnosti, da je vsem dušnim pastirjem v izgled. Nobena nedelja, noben praznik ni minul, da bi ne slišali njegovi farani pridig, v katerih je tako prijazno vabil svoje ovčice na pot večnih resnic in večnega življenja, da so segli vsakemu v srce ter obrodili mnogo dobrega sadu. Vstanovil je tudi več bratovščin in vpeljal pobožnost sv. Božje glave. Tako mu nobeden čas ni potekel, da bi ga ne obrnil k dobremu. Tudi razven cerkvenih zadev je mnogo dobrega storil, pa tudi prestal marsikatero bitko uro. Ko je leta 1885. pogorela cerkev, pogorelo je tudi župnišče, katero je bilo njegovo stanovanje. A ta nesreča mu je povzročila mnogo skrbi in vzbudila duhove, ki so mu napravili mnogo žalosti. Njegovo delovanje pa nikakor ni jenjalo, in v kratkem se je popravila zopet cerkev in drugo. Največja zasluga za to gre mil. g. proštu. Mnogo bi še mogli naštetih dobrot, ki smo jih sprejeli od našega dobrega prejšnjega g. župnika. Mnogo jih je še, ki jih ne spoznavamo. Ob času volitev je bil naš g. župnik vedno kakor srčni vojak Kristusov na straži in z lepimi opomini obračal je svoje moze na pravo pot. Posebno hvalo mu je dolžna naša posojilnica, za katero se je veliko trudil in poleg svojih drugih opravil največ deloval za njeno korist. Njegova velika ljubezen do njemu skozi toliko časa izročene ovčice se je brala tudi pri odhodu na njegovem licu in spoznala v njegovih besedah. A tudi mi smo jako težko se ločili od našega tolikega dobrotnika, delivca dušnih in telesnih dobrot in marsiktera bitka solza pri odhodu je bila priča zveste ljubezni do svojega dobrega pastirja. Za vse mu bodi najpristnejša zahvala; ljubi Bog mu povrni stoterno in daj mu tudi še v Dobrlivesi v njegovem povišanem stanu mnogo sreče in veselja. Zato zakličemo še enkrat, kakor smo klicali ob slovesu: Bog ga živi!

Eden faranov.

Politični pregled.

Avstro-Ogerska. Državni zbor je sklican na dan 21. marca. Predsedništvo gosposke zbornice ostane poprejšnje: knez Alfred Windischgrätz predsednik, knez Karol Auersperg in grof Hoyos-Sprinzenstein podpredsednika. O predsedništvu poslaniške zbornice se sedaj še nič gotovega ne vé, ali bo ostalo poprejšnje ali ne. Položaj je jako nejasen. Mogoče je celo, da se razruši dosedanja večina, kajti med nemško katoliško stranko in med Mladočehe se je pokazalo veliko nasprotstvo gledé šolskega vprašanja. Ako bo v državnem zboru mogoče redno delo, tedaj bo vlada pustila zbornici čas za rešitev nagodbe z Ogersko in še le jeseni sklicala delegacijo. — Novi jezikovni naredbi za Češko in Moravsko ste se že objavile ter stopite z dnem 15. t. m. v veljavo namesto dosedanjih, toda le začasno, dokler se narodnostno vprašanje ne reši postavnim potom. Glavna vsebina naredbe za Češko je: Vsak prebivalec na Češkem sme iskati pri v tej naredbi označenih oblastvih svoje pravice v enem obeh deželnih jezikov in jo mora tudi najti. Uradni in službeni jezik pri oblastvih je oni deželni jezik, katerega govori prebivalstvo okraja po izkazu vsakokratnega ljudskega štetja; v jezikovno mešanih okrajih se morata rabiti oba deželna jezika jednako merno. Gledé znanja jezikov pri uradnikih se morajo oblastva strogo ravnati po dejanski potrebi in se je ozirati na to že pri razpisu izpraznjenih mest. Čehi so s tema naredbama nekaj zgubili,

Nemci pa nekoliko pridobili. Zadovoljni pa niso ne jedni ne drugi. Vendar so izjavili mladočeški poslanci, da te jezikovne naredbe za Mladočehe ne bodo povod za opozicijo. — Ogersko vlado je razkrinkal poslanec Ronezy, ki je bil poprej vladni pristaš. V zbornici je naravnost povedal, da so prejeli on in drugi vladni poslanci od vlade ob volitvah nad tri milijone goldinarjev. Seveda je ogerska vlada grozno debelo gledala, osramočena in presenečena.

Druga države. Dne 26. febr., ko se je grški kralj Jurij s svojo hčerko Marijo vračal s sprehoda v Atene, sta dva v cestnem jarju skrita človeka začela streljati na kralja. Neki kraljevi lovec, ki je sedel na kočiji zraven kočijaža, je bil ranjen na nogi. Na kraljevi voz sta lopova ustrelila šestkrat v daljavi 20. korakov, a nista zadela, tako da sta kralj in princeza, ko so pognali konje, katerih jeden je bil tudi nekoliko ranjen, srečno prišla domov. Kralj se je vzdignil v vozu in s svojim telesom branil proti kroglijam svojo hčer. Napadalca na kralja so dobili v pest in je 35letni postopač Karlici. Svoje hudodelstvo je priznal, samo to taji, da bi mu bil kdo pomagal. Na mestu, kjer se je zgodil napad, se zgradi kapela. Pozneje so prijeli še enega udeleženca pri napadu na kralja.

Sadjerejci pozor!

(Izviran dopis.)

Bliža se vigred in treba je natanjko pregledati sadunosne vrtiče prej ko mogoče, dokler vam dela in opravila na polju ne odjemajo preveč časa. Vsako sadunosno drevó naj se pregleda; iztrebijo naj se po snegu poškodovani vrhi in veje, ali izravnavajo, podprejo in obvežejo, ker nalomljen vrh, zamazan in podprt, se kmalu zopet dobro zaraste. Kjer je drevje preveč gosto, se mora izrezati, posebno veje, ki križema rastejo in norski poganjki se morajo izžagati. Velike rane in poškodbe se zamažejo z drevesnim voskom ali s togo godlo, narejeno iz ila, kravjeka in dlake, da se dobro prijema. Mlado drevje, katero so oglodali zajci, se brez vsakega rezanja dobro zamaže s cepilnim voskom, vestno sešteje in naznani najemniku lova, ki mora narejeno škodo poravnati. Tudi se ne sme na drevju pregledati suho listje, zapredki, ki na vetru frfajo; treba jih je pobrati in sežgati, kajti v njih je gosenična zalega, iz katere se izleže čudno mnogo gosenic, ki mlado listje do golega oglodajo. Kdor ima drevesnico, naj izravna in podpre vsa k tlem priklonjena drevesca, tudi nalomljena, ter jih nekoliko prireže ali skrajša, da bodo potem bolj bujno pognala. Kakor hitro je zemlja otajala, se pa začne vsajanje in presajanje.

Predragi slovenski rojaki! Poprimite se prav marljivo sadjereje ali sadjarstva, ki podá že vam, posebno pa vašim potomcem vsaj nekaj pomoči v sedanjih hudih časih, ali kakor naši nemškutarji in bauernbundarji trdijo, v časih „fortschritta“ in svobode. Zares, od samega napredka in čudne svobode nam grozi pogin, če ne začnemo bolj premisljevati, po katerih potih in kako si več pridemo in več prihranimo. Kolikokrat sem slišal tega ali onega soseda praviti: letos sem prodal sadja za petdeset in tudi za več sto goldinarjev, k temu še mošta za lep znesek, pa mi ga je še ostalo za domačo potrebo svežega in posušenega sadja in tudi mošta za celo leto. In če se to zgodi le vsako tretje leto, je vendar za malega posestnika lep dohodek. Tem več je dobil za sadje večji posestnik, posebno pa, kdor je marljivo zasajal, dobro oskrboval in gnojil sadunosne vrtiče. Izgovor: kaj bodem zasajal, saj jaz ne bodem vžival, je popolnoma neresničen in tudi velika krivica, ki se dela otrokom in potomcem. Če bi bili tako mislili in ravnali naši dedovi, bi sadunosnih dreves pri nobeni hiši ne bilo. Torej poprimimo se z jednako marljivostjo in primernim trudom in skrbjo tudi sadjereje, kakor to delamo pri poljedelstvu in živinoreji. Tudi tú se bode dal še vsako leto kak krajcar prislužiti, ki bo dobro došel za mnoge potrebe, posebno ker sadjarstvo zahteva od nas čisto malo časa in jo prav lahko, tako mimogrede opravljamo.

Kdor potuje po naših vaséh, vidi, koliko ledin, rebrí, potov in stez bi se dalo prav lahko s tem ali drugim sadnim drevjem obsaditi: tu bi rastle hruške in jabelka, tam slive in češplje, tam zopet črešnje in orehi. Ob hišnih stenah in zidovji proti solncu bi dobro rodile aprikozne breskve, tudi prav žlahtne hruške in slive. Pa ni dobrodelne roke, ki bi tu sadila in skrbela za lastno korist. Lotimo se torej pridno sadjereje! V tem oziru bi vam, ki se naslanjamo na lastne izkušnje in ker sem z lastno roko izredil več ko deset tisoč vsakovrstnih sadnih dreves, sledeče nasvetoval:

Mali posestnik nima toliko denarja na razpolaganje, da bi mogel mnogo dragih sadnih dreves kupovati, posebno če še pomislimo, da skoro vsako drugo deblo konec vzame, predno začne roditi in koristi nositi. Njemu je zato treba pri-

merno več drevesnic. Tem potrebam vstreči, so seveda poklicane kmetijske družbe. Pa naša koroška kmetijska družba v tem oziru čudno postopa, čeravno ima za sadjerejo od dežele in države posebno podporo. Sicer res prodá nekaj tisoč dreves svojim udom, po 30 kr. deblo, veliko večino pa prodaja udom po 50 do 70 krajcarjev deblo, torej dražje kakor se kupujejo pri vrtnarjih, ki od tega živijo in nobene podpore ne uživajo. Zakaj družba ne prodaja udom drevesce po ceni, kakor njo stanejo, po 20 do 30 krajcarjev, tega res ne zamorem umeti. Meni je stalo povprek visoko drevesce za presajanje k večjemu 25 krajcarjev. Kranjska kmetijska družba daje vsako leto svojim udom po štiri drevesce zastonj in kdor jih čez imenovano število zahteva, plača za drevesce samo trideset krajcarjev. In njena drevesca so izrejena po dvojnem cepljenju, torej lepa in bolj gladka, pa ravno tako trpežna, kakor debela naše kmetijske družbe. Razven tega dobiva od kranjske družbe za isti letni prispevek njen časopis „Kmetovalca“, ki mnogo več obsega, kakor naše suhe samo nemške „Mittheilungen“. Kakor v drugem, tako nam tudi v tem oziru od koroške kmetijske družbe ni pričakovati dosti podpore. Pomagati si moramo sami in tudi za povzdigo sadjereje bi bilo jako koristno ustanavljanje kmetijskih zadrug, ki bi napravljale med drugim tudi drevesnice za izgojo sadnih in lesnih dreves, si skupno omislovale primerno gospodarsko orodje: kakor sušilnice za sadje, trijerje za čiščenje žita, umetna gnojila, prodajale sadje, kupovale in prodajale tudi raznovrstna semena, posredovale pri prodaji žita in drugega blagá. Na to bode nam treba najpoprej misliti, torej pogovarjajte se, premili rojaki, med seboj o takih in podobnih napravah, družite se sosed s sosedom, da se s časoma in z naporom polagoma znebite stisk in nadlog sedanjih časov in hudih vremen čudnega „fortsritta in freiheita“ (napredka in svobode).

(Konec prihodnjic.)

Novi čar.

Novo ministerstvo je sestavljeno tako-le: Predsednik in za notranja opravila: grof Thun, za deželno brambo grof Welsersheimb, za pravosodje Ruber, za bogočastje in nauke grof Bylandt-Reidt, za železnice žl. Wittek, za poljedelstvo baron Kast, za finance (denarne zadeve) dr. Kaizl, za trgovino dr. Baernreither in za Galicijo vitez Jedrzejovič.

Na Koroškem. (Duhovske zadeve.) Za provizorja v Šmarjeti pri Velikovu je imenovan č. g. H. Smažik, kaplan v Dobrlivasi. — Dosedanji provizor v Šmarjeti č. g. Ivan Česky je prestavljen za kaplana v Dobrlavas. — Za župnika v Rižah je imenovan tamošnji provizor č. g. S. Jörg. — Preč. g. S. Bauer, mestni župnik v Pliberku, je imenovan za dekana.

* Nov vodovod bodo zidali v Porečah ob Vrbskem jezeru. — Za lanske pogorelce v Bistrici ob Zilji se je nabralo vkup 1783 gld. — Razpisana je služba drugega učitelja v Šmarjeti pri Velikovu. Znanje slovenščine se samo „želi“. In vendar to šolo obiskujejo samo slovenski otroci. Kako jih nemški učitelji morejo poučevati, si vsakdo lahko misli. — Cesar je podelil voditeljici dekliške šole v Celovcu K. Hagen zlati zaslužni križec.

Na Kranjskem. Deželni zbor je letos prav živahno deloval in se spomnil tudi izvenkranjskih Slovencev. Za slovensko vseučilišče je dovolil 250.000 goldinarjev. Zadnja seja je bila dne 28. februarja. — Mestni zbor v Ljubljani je pozdravil spravo med slovenskima strankama. — V Kranju je dne 4. t. m. umrl vsled zastrupljenja krvi c. kr. notar in deželni poslanec g. V. Globočnik. N. p. v m. — Poslopje za gluhoneme bodo zidali še letos na ljubljanskem polju. — Ljubljansko kat.-politično društvo je imelo dne 2. t. m. svoj občni zbor. G. posl. Poyš je govoril o političnem položaju.

Na Štajerskem. Dvajsetletnico papeštva Leona XIII. so v Mariboru posebno slovesno obhajali. — Tatovi so vlomili v pisarne okrajnega glavarstva v Brežicah. Denarja niso našli. — Kmetijsko-bralno društvo so otvorili dne 6. t. m. v Šmartinu pri Slov. Gradcu. — Dne 21. t. m. se začne pri novem mariborskem okrožnem sodišču prvotno zasedanje.

Na Primorskem. Deželni zbor goriški je samo preložen, ne zaključen, kakor drugi. Kakor znano, ni mogel zborovati, ker so se slovenski poslanci vzdržali zborovanja. — Za Goriško se snuje mizarska zadruga. — Boj za slovensko šolo v Gorici traja že več let, a še ni videti, kdaj mu bo konec. Vlada je sedaj razsodila, da je takozvana Katinelijeva vojašnica za šolo neporabna in je ukazala mestni občini, da mora slovensko šolo ustanoviti v drugem šolskem poslopju. Občina se je seveda zopet pritožila in tako se zna stvar še precej dolgo vleči.

Po drugih deželah. Usmiljene sestre bodo vpeljali za potrebnice v dunajski občni bolnišnici. Tam jih znajo ceniti, a koroški liberalni nacionalci se jih še vedno branijo, dasi jih želi ogromna večina prebivalstva. — Nadvojvodinja Štefanija, vdova prestolonaslednikova, je nevarno zbolela. Dobila je influenco, nato pa so se ji pljuča vnela. — Njegovo Veličanstvo cesar Franc Jožef je čestital Leonu XIII. povodom 20letnice njegovega kronanja, na kar je papež podelil apostolski blagoslov cesarju Francu Jožefu in vsej cesarski hiši.

Vabila.

— **Hranilnica in posojilnica v Spod. Dravbergu** ima svoj letni glavni shod 21. marca ob 2. uri popoldne s sledečim dnevnim redom: 1.) Potrjenje letnega računa. 2.) Razdelitev čistega dobička. 3.) Volitev novega odbora in računskih pregledovalcev. 4.) Razni predlogi. Če ob določenem uri shod ni sklepčen, se ob 3. uri prične novo zborovanje. Zboruje se v posojilnični sobi pri g. Rabiču.

— **Hranilnica in posojilnica v St. Janžu v Rožni dolini** bode imela dne 20. sušca 1898 ob 3. uri popoldne v Činkovi gostilni v St. Janžu svoj letni občni zbor s sledečim vspredom: 1.) Poročilo o delovanju posojilnice v minulem letu. 2.) Odobravanje računa in razdelitev čistega dobička. 3.) Volitev odbora. 4.) Razni nasveti in predlogi. K udeležbi vabi vse ude

načelnštvo.

Dražbe.

(Kratice: vl. št. = vlozna številka; d. ob. = davčna občina.)

Sodišče Beljak. Dne 22. marca pri sodišču soba št. 4. Wallnerjevo posestvo Ane Schnabl, hišna št. 4 v Podvetrovanih, vl. št. 22, d. ob. Federaun. (8759 gld.)

Sodišče Celovec. Dne 21. marca od 11. do 12. ure v sobi št. 85. Posestvo Tom. Planckerja p. d. Cvanderja v Čedramu, vl. št. 6, d. ob. Vrstavas pri Žihpoljah. (Cena 4118 gld.)

Dne 17. marca od 11. do 12. ure pri sodišču v Celovcu posestvo Marije Dobnig p. d. Budih na Paforju vl. št. 10, d. ob. Tibiče (2816 gld. 74 kr. in 228 gld. pritlikin).

Dne 4. maja od 11. do 12. ure, soba št. 85. Posestvo Petra Polanc, p. d. Potisk na Sojnici, vl. št. 45, d. ob. Golšovo. (3531 gld.)

Dne 28. maja od 11. do 12. ure v sobi št. 85. Urbasovo posestvo na Bregu, vl. št. 55, d. ob. Gradnica [Zrelec]. (2500 gld.)

Dražba Hartwigovega posestva se je prestavila od 10. marca na dan 11. junija. (21.583 gld.)

Sodišče Dobrlavas. Dne 15. aprila in 17. maja ob 11. do 12. ure posestvo Helene Brežjak p. d. Ruš v Štrekni vasi, d. ob. St. Kancijan, vl. št. 12. (2125 gld.)

Sodišče Pliherk. Dne 1. aprila od 1/2 11. do 1/2 12. ure. Mertlovo posestvo Ant. Mertla, vl. št. 9, d. ob. Šmarjeta. (2766 gld.)

Sodišče Rožek. Dne 18. marca in 22. apr. od 11. do 12. ure. Smojevo posestvo v Spodnjih Borovjah, vl. št. 38, d. ob. Borovje.

Sodišče Svinec. Dne 15. marca od 11. do 12. ure. Gotšidovo posestvo M. Terpečnik na St. Janški gori, vl. št. 17, d. ob. St. Janž na Mostiču. (5795 gld.)

Dne 21. marca ob 11. uri posestvo Jožefa Kotz-a, vl. št. 6, St. Janška gora. (5497 in 864 gld.)

Sodišče Velikovec. Dne 23. aprila Hlebič-ovo posestvo Joane Dreier v Malem St. Vidu, vl. št. 44, d. ob. Mali St. Vid. (6177 gld.)

Tržne cene v Celovcu

dne 3. marca.

Ime blaga	na birne		na hektolitru	
	gld.	kr.	gld.	kr.
pšenica	7	35	9	80
rž	5	48	6	85
ječmen	4	20	5	25
oves	2	40	3	—
hejda	4	35	5	44
turšica (sirk)	3	95	4	94
pšeno (kaša)	7	—	8	75
fižol	—	—	—	—
repica (krompir)	1	15	1	86
deteljno seme	—	—	—	—
grah	—	—	—	—

Sladko seno je po 2 gld. — kr. do 2 gld. 40 kr. klslo 1 gld. 50 kr. do 2 gld. 15 kr., slama po 1 gld. 60 kr. do 1 gld. 85 kr. meterski cent (100 kil). Frišen špeh je po 66 do 70 kr. kila, maslo in puter po 1 gld. do 1 gld. 10 kr. — Vprežne vole plačujejo mesarji po 125 do 170 gld.

Loterijske srečke od 5. marca 1898.

Dunaj	80	23	47	88	7
Gradec	4	89	58	33	43

Naznanila.

Gostilno s kovačijo!

1/4 ure oddaljeno od kolodvora in malega mesta na prav prijetnem kraju Slov. Štajerja, hiša s 3 sobami, kuhinjo s štedilnikom, 2 kleti in kovačijo ter kuhinjo za perilo, pokrito z opekami, veliko verando, hlev za govejo živino in svinjakom za 4 svinje, zraven velik sadunosnik, se zavoljo družbinskih razmer pod prav ugodnimi plačilnimi pogoji po prav nizki ceni prodaja. Sposobno je tudi za umirovljenega uradnika z manjšo pokojnino. Za prvo je treba samo 700 gld. Ponudbe pod M. B. 41, post. rest. Maribor.

1898

Mauthner's Samen.

Aussaatzeit: Ende Februar und März.
Saatweite: 25-30 cm. Abstand der Reihen. 10 cm. in der Reihe.
Bodenbeschaffenheit: Tieflocker, recht nahrhaft und nicht frisch gedüngt.

Mauthner-jevih slovitih zeliščnih in cvetličnih semen

v zaprtih, oblastveno zavarovanih zavojih
s sodnijsko vpisano
varstveno znamko „medved“

se nahajajo
komisijska skladišča
pri največ

veletrgovinah z mešanim blagom v Avstriji.

V vsakem kraju je poverjena komisijska prodaja 80 najbolj zahtevanih vrst zeliščnih in cvetličnih semen le jedni tvrdki, torej nastavljena le jedna omara. Iz krajev, kjer se ni zaloge, se se sprejemajo naznanila.

Kot sveža in pristna semena tvrdke **EDMUND MAUTHNER** (Budimpešta, Andrassystrasse 23) veljajo le ona, ki so zaprti v izvirne zavitke z letnico 1898 in na katerih se nahaja, kakor kaže poleg stoječa podoba, slika medveda in ime **Mauthner**. — Pred ponarejanji se svari.

Čas setve: Koncem februarja in marca. Prostor za posejatev: 25-30 cm oddaljenost vrst 10 cm v vrsti. Kakovost zemlje: Globoko zrahljana, redilna in ne na novo pognojena.

Učenec

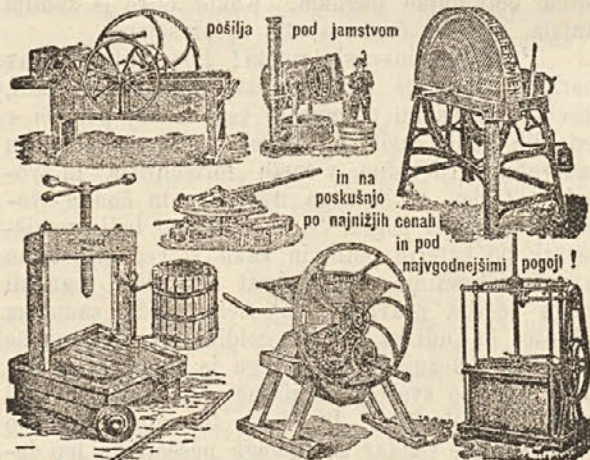
ki je zmožen slovenskega in nemškega jezika v besedi in pisavi in mora biti ubogljiv, se sprejme v trgovino z železnim blagom. Več pove Matej Ulbing na Ribnici (Fürnitz) na Koroškem.

OVES

(„Willkomm“).

Ta težki oves obrodi v vsaki zemlji, je najbolj rodovit in najprej dozori. Zraste visoko in daje prav dobro slamo za krmo, na njivi pa se ne vleže. Ker se ta oves na redko seje, zadostuje 50 kil za eno oralo. — Podpisano oskrbnitvo pošilja 25 kil za 5 gld., 50 kil za 9 gld. 50 kr., 100 kil za 18 gld. z vrečo vred. Uzorec po 5 kil pošilja s pošto franko proti 1 gld. 70 kr. predplačila. Oskrbnitvo graščine Golič pri Konjicah (Gonobitz), Štajersko.

VSI STROJI ZA POLJEDELSTVO!

Lito železo, suvoro ali prirejeno, za vankovrsne stroje, bogato opremljeno 192 strani obsežni cenik v slovenskem in nemškem jeziku na zahtevanje takoj zastoj.

IG. HELLER, DUNAJ

3/4 PRATERSTRASSE 22 49.

Preprodajalci se iščeja

Nedavno odlikovano na higijski razstavi v Londonu s prvim darilom, z zlato kolajno.

Med vsemi dosedaj naznanjenimi sredstvi proti skrnini, trganju po udih, čutniški boleznim v zobeh in glavobolu se od prvih zdravniških veljakov kot najboljši pripomoček priporoča

„MIRAKULIN“

ki gotovo pomaga in je najboljšo zdravilo proti tem boleznim. Cena jedni steklenici je 1 gld., po pošti poštne prosto 1 gld. 20 kr. — Dobiva se v lekarni

Löwenapotheke,

Baruch Gyula, Miskolcz št. 188 na Ogerskem.

Vaše blagorodje! Pošljite mi takoj dve steklenici Vašega izvrstnega zdravila, kterega ne morem pogrešati. Spoštovanjem Chalzel N. Budimpešta, 24. maja 1896.

Ker se mi je Vaš „Mirakulin“ dobro prilagel, pošljite mi takoj dve steklenici. Spoštovanjem Fani Tuč v Gevič, 8. junija 1896.

Pošljite mi še eno steklenico „Mirakulina“, ker mi pomaga za protin v nogah. Ter. Jahoda v Pragi, 16. jun. 1896.

Pristno le z zgornjo znamko.

PRISTEN

Cena zavoju 25 kr. (50 vinarjev)
vsebuje 500 gramov.

Kathreiner's
Kneippova sladna kava
v polnih zrnih.
Kathreinerjeve tovarne za sladno kavo
Dunaj-Monakovo

V svojo lastno korist naj zahtevajo in jemljejo kupovalci le take izvrstne zavoje.

Velika gostilna

ob okrajni cesti, p. d. Grašerjevo posestvo v Štebnju pri Klobasnici, slovenski veliki vasi s 70 hiš. številkami in z velikimi vasi v bližini ter v najboljšem prometu, se takoj prodaja za okr. 8000 gld. 3500 gld. more ostati na hiši. Posestvo obsega kovačnico, enonadstropno prostorno hišo, dobro obokane hleve s perilnico in kuhinjo za živino, kaščo itd. V hišo in hlev je napeljana voda. Gozdov je okoli 20 oralov, dva velika travnika z napeljano vodo in vrtovi, nad 50 birnov posevne in dosti pašne za goved in 50 ovc, delež občinskega gozda do okrog 5 oralov, vse v ravnini. Več pov. posestnik **Franc Janisch**, pošta Klobasnica (Glabasnitz) na Koroškem.

Med, garantiran pitanec,

v škafih po 20, 30 in 50 kil, kila po 48 kr. V plehnatih škafih po 5 kil franko po 3 gld.

Brinjevec,

liter po 1 gld. 50 kr., 3 litri po pošti franko za 4 gld. 50 kr. Za pristnost se jamči.

Nadalje priporoča podpisani svojo zalogo pristnih avstrijskih, dolenskih in hrvaških vin po najnižji ceni, in sicer od 56 litrov naprej.

Egidij Jeglič,

čebelar in trgovec na Selu, pošta Žeravnica, železniška postaja Lesce-Bled na Gorenjskem.

E. ZBITEK

podobar v Novosadu pri Olomucu na Moravskem

izdeluje steklene mozaike, sv. grobove, Lurške jame, altarje za procesije sv. Rešnjega Telesa itd. Njegovi izdelki so bili pohvaljeni od sv. Očeta papeža Leona XIII. Tudi ima priznalna pisma iz Petrograda, Carigrada itd.

Cenik ise pošiljajo zastoj.

